

Nattsjäl Drömsjäl

Månegarm

Nattens mara väser, famnar dig i sömn,
vaggar stilla ro i sinnets land.
Sveper ned mot djupen, i drömmarnas hav,
skändar och vrider, tanke och tal.

Grå ögen av vanvett, stirrandes utan ro,
gnisslande käftar gnager i själens märg.
Som blod ur aska, driver hon förbi,
genom gånggriftars ro, från bergens djup.

Den bleka drottning över mardrömmarnas kval,
vallar sina själar till vansinnets grav...

Nattsjäl, nattsjäl, drömsjäl, stormande gast.
På en springare utav kval, rider hon dig...i natt.

Under grenar smala, i rötters vindlande snår,
vadar fram i mörker, mot marans eviga hav.

Den bleka drottning över mardrömmarnas kval,
vallar sina själar till vansinnets grav...

Nattsjäl, nattsjäl, drömsjäl, stormande gast.
På en springare utav kval, rider hon dig...i natt.

I kaosets eviga flod, ur nattvindars djup.
I nattens tysta timmar, under marans kalla hand,
formas våra drömmar om livets slut.
Nattsjäl, drömsjäl, evigt stormande gast.

Nattens mara väser, famnar dig i sömn,
vaggar stilla ro i sinnets land.
Grå ögon av vanvett, stirrandes utan ro,
gnisslande käftar gnager i själens märg.